

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА
ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр.40650/05
Од Дамјан ЦВЕТКОВСКИ

Против Република Македонија

***Напомена:** Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

ЦВЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

Европскиот Суд за човекови права (Петта секција) заседавајќи на 13 Ноември 2008 година во Совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседател*,
Karel Jungwiert,
Volodymyr Butkevych,
Renate Jaeger,
Mark Villiger,
Isabelle Berro Lefevre,
Мирјана Лазарова Трајковска, судии и
Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Земајќи ја во предвид жалбата поднесена на 24 Октомври 2005 година,

Земајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на тужената Влада на 9 Јуни 2008, со барање до Судот да ја симне жалбата од листата на предмети , како и одговорот на жалителот на таа декларација,

По советувањето, одлучи како што е наведено подолу:

ФАКТИ

Жалителот, г-дин Дамјан Цветковски, е македонски државјанин кој е роден во 1930 и живее во Кичево. Македонската Владата (“Владата“) е застапувана од страна на својот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот, онака како што се доставени од страните, можат да се сумираат како подолу.

Во 1994 жалителот побарал надомест на штета од страна на осигурителна компанија за повредите со кои се здобил во сообраќајна несреќа. По седум одлуки на враќање на предметот, случајот на жалителот бил конечно одбиен со одлука на Врховниот суд од 20 април 2005, која му била доставена на 8 август 2005.

ЖАЛБЕНИ НАВОДИ

Жалителот се жалеше по членот 6 став 1 од Конвенцијата за неразумната должина на постапката. Тој исто така се жалеше под овој наслов дека домашните судови погрешно го примениле правото и дека не ги земале во предвид поднесоците во врска со неговото здравје.

ПРАВО

1. Жалителот се жалше на должината на постапката. Тој се потпрел на членот 6 став 1 од Конвенцијата кој, во релевантниот дел, пропишува:

Член 6 став 1

“ Во определувањето на неговите граѓански права и обврски..секој има право на..судење во разумен рок од страна на...трибунал...”

Со писмо од 9 јуни 2008 Владата го информираше Судот дека тие предлагаат еднострана декларација со цел разрешување на прашањето покренато со овој дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата гласи како што следи:

“ ... Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација- признание дека во посебните околности на односниот случај, должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок”, пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 2.030 евра (две илјади и триесет). Според Владата, оваа сума би претставувала соодветен надомест и доволна компензација за обжалената должина на односната постапка, и оттука разумна сума во односниот случај во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои даноци кои можат

ЦВЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

да се применат. Оваа сума ќе биде наплатлива на сметка на жалителот во рок од три месеци од датумот на нотирање за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка ц од Конвенцијата Владата би сакала да сугерира дека околностите на односниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја одбие жалбата од својата листа на предмети.“

Со писмо од 18 јули 2008 жалителот го изрази својот став дека сумата спомената во декларацијата на Владата е неприфатливо ниска.

Судот забележува дека странките не биле во можност да се согласат на условите од пријателската спогодба во случајот. Тој повторува дека, според членот 38 став 2 од Конвенцијата, преговорите за пријателско спогодување се доверливи и дека членот 62 став 2 од Деловникот на Судот понатаму пропишува дека во спор не може да има повикување ниу потпирање на ниедна писмена или усна комуникација ниту понуда или спогодување, сторени во рамките на обидот за пријателска спогодба. Сепак, декларацијата е поднесена од Владата на 9 јуни 2008, надвор од рамките на преговорите за пријателско спогодување.

Членот 37 од Конвенцијата пропишува дека може да се донесе одлука за одбивање на жалбата од листата на предмети во секоја фаза од процесот, каде околностите водат кон еден од заклучоците наведени под (а), (б) или (в), од ставот 1 на тој член. Членот 37 став 1 (в) му овозможува на Судот да одбие жалба од својата листа доколку :

“ од било која друга причина утврдена од страна на Судот, повеќе не е оправдано испитувањето на таа жалба.“

Судот исто така потсетува дека во одредени околности, може да одбие жалба според членот 37 став 1 точка в врз основа на еднострана

ЦВЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

декларација од тужената Владата, дури и доколку жалителот сака испитувањето на жалбата да продолжи.

Оттука, Судот ќе ја испита внимателно декларацијата во светло на принципите кои извираат од неговата пракса, особено пресудата *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey (GC), no. 26307/95, ставови 75-77, ECHR 2003-VI)*.

Судот ја утврдил во бројни случаи, вклучувајќи ги и оние против Република Македонија, својата пракса што се однесува до жалби за повреда на правото на судење во разумен рок (*види Markovski v. Republic of Macedonia, no. 22928/03, 2 ноември 2006 и Ziberi v. Republic of Macedonia, no. 27866/02, 5 јули 2007*).

Имајќи ја во предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на компензацијата која се предлага - која е компатибилна со сумите кои се доделуваат во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка в).

Дополнително, во светло на горните констатации, и особено имајќи ја во вид јасната и екстензивна судска пракса на оваа тема Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување на жалбата во овој дел (член 37 став 1 in fine). Следствено, треба да се одбие од листата.

2. Жалителот понатаму се жалеше според членот 6 од Конвенцијата дека домашните судови погрешно го примениле правото како и дека не ги земале во предвид поднесоците во врска со неговото здравје.

Сепак, Судот смета дека оваа на жалба и недостига содржина. Следи дека овој дел од жалбата е очигледно неоснован и мора да биде одбиен согласно членот 35 ставови 3 и 4 од Конвенцијата.

Од овие прчини, Судот едногласно

ЦВЕТКОВСКИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

Ги нотира условите на декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја одбие жалбата од својата листа на предмети во делот кој се однесува на горната жалба а во согласност со членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштен.

Claudia Westerdiek
Секретар

Peer Lorenzen
Претседател